

Arrest

nr. 62 096 van 24 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. VERRELST en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 12 september 1983 te Tafo (Kumasi, Ashanti Region). U bent moslim. Tussen een jaar en twee jaar geleden besloot u homoseksueel te worden omdat er van relaties met vrouwen altijd problemen komen. U had een relatie met (K.D.) die in dezelfde wijk woonde als u. (K.D.) verborg niet dat hij homoseksueel was, in tegenstelling tot uzelf. In augustus 2010 kwam uw vader naar u toe. Hij zei u dat hij ergens gehoord had dat u homoseksueel was en vroeg of dit waar was. U verzekerde hem dat dit niet het geval was. Hij zei u dat hij het verder zou uitzoeken en dat als bleek dat u wel homoseksueel was hij dit zou gaan aangeven bij de imam en dat u dan gedood zou worden. In september 2010 kwam Amadou naar u toe toen u 's avonds een club verliet. Hij vertelde u dat uw vriend (K.D.) gedood was. U was bang dat uw vader zijn bedreiging uitgevoerd had. U belde een blanke man, Alex die u voordien had leren kennen in

één van de clubs. Hij zei u dat hij in Accra was en dat u best naar daar kon komen. U vertelde Alex wat er gebeurd was. Alex stelde voor u mee te nemen naar Europa. U stemde hiermee in. Op 23 september 2010 verlieten jullie samen Ghana. Op 24 september 2010 kwamen jullie in België toe. Op 27 september 2010 vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken asiel aan.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er een aantal ernstige vraagtekens rijzen bij uw verklaringen met betrekking tot uw homoseksualiteit. Zo zijn uw verklaringen met betrekking tot de beleving van uw homoseksualiteit op zijn minst bedenkelijk te noemen. U sprak over de homoseksualiteit als zijnde een groep of organisatie (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 7 februari 2011, hierna CGVS, pp.2-5). Toen u hiernaar gevraagd werd stelde u dat het de 'gay' organisatie is en dat die groep niet toegelaten is (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U definieerde homoseksualiteit als een man die met een man slaapt (zie verhoorverslag CGVS, p.5). Nadat u gevraagd werd of het nog iets inhield of het enkel fysiek was, stelde u dat het enkel fysiek is (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U vertelde dat u iets meer dan een jaar geleden besloten had homoseksueel te worden omdat u gezien had dat hetero-koppels altijd problemen hadden en dat dat bij homo-koppels niet het geval was (zie verhoorverslag CGVS, p.2). Zelfs nadat u er expliciet naar gevraagd werd op het Commissariaat-generaal slaagde u er niet in meer te vertellen over uw gevoelens en uw gedachten als homoseksueel (zie verhoorverslag CGVS, pp.2-3). Toen door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u het er zelf als moslim niet moeilijk mee had gehad toen u homoseksueel bleek te zijn, leek u totaal niet te begrijpen welke problemen u daar dan mogelijk mee zou kunnen hebben gehad (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U stelde dat het enige probleem was dat uw familie u wilde doden omdat u tot die organisatie behoorde (zie verhoorverslag CGVS, p.5). Nochtans bevestigde u zelf dat binnen de islam homoseksualiteit niet toegelaten is (zie verhoorverslag CGVS, p.5). Toen u op het Commissariaat-generaal vertelde dat homo's volgens het merendeel van de mensen in de Ghanese samenleving zelfs het recht niet hebben te bestaan, werd u door het Commissariaat-generaal gevraagd of dit u beslissing homo te worden dan niet stuitte (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U repliceerde enkel dat zo lang je geen lid bent van de 'organisatie', je niet weet dat ze zo lief en goed zijn (zie verhoorverslag CGVS, p.6). U had daar verder niets aan toe te voegen (zie verhoorverslag CGVS, p.6). Het is toch wel zeer bedenkelijk dat u omwille van het feit dat relaties met vrouwen altijd voor problemen zorgen besloot homoseksueel te worden terwijl homoseksuelen naar wat u observeerde, zelfs geen recht hadden te bestaan binnen de Ghanese samenleving. Gezien uw homoseksualiteit naar u beweerde aan de grondslag lag van uw vlucht uit uw land van herkomst, mag van u verwacht worden dat u er op zijn minst in minimale mate een aantal doorleefde verklaringen over kan afleggen. **Uit voorgaande bemerkingen blijkt echter duidelijk dat uw verklaringen omtrent de beleving van uw homoseksualiteit uiterst beperkt en weinig doorleefd en spontaan waren.**

Verder dienen eveneens een aantal opmerkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen met betrekking tot uw relatie met uw vriend, (K.D.) evenals bij uw verklaringen met betrekking tot uw relatie met Alex. U was schijnbaar niet in staat te verduidelijken hoe uw relatie met (K.D.) tot stand gekomen was en hoe die relatie precies begonnen was (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U bleef enkel herhalen dat hij in dezelfde buurt woonde als u en dat jullie van maandag tot en met zaterdag werkten en dan 's avonds op stap gingen (zie verhoorverslag CGVS, p.5). U kon niet zeggen of (K.) ooit gestudeerd had en welke godsdienst hij had (zie verhoorverslag CGVS, pp.5-6). U kon niet zeggen sinds wanneer (K.) homoseksueel was of wanneer hij zich dat gerealiseerd had (zie verhoorverslag CGVS, p.8). U wist niet of (K.) voordien ooit problemen heeft gehad (zie verhoorverslag CGVS, p.9). U kon geen enkel detail verschaffen omtrent de dood van (K.) (zie verhoorverslag CGVS, pp.7-8). U zei dat u door de angst geen tijd had om Amadou - die u op de hoogte kwam brengen van de dood van (K.) - ernaar te vragen (zie verhoorverslag CGVS, p.7). U zei ook achteraf niet geprobeerd te hebben om meer te weten te komen over de dood van (K.) (zie verhoorverslag CGVS, p.8), hetgeen zeer verwonderlijk is gezien u verklaarde dat het net door de dood van (K.) was dat u dacht dat uw vader zijn bedreiging tot uitvoer had gebracht waardoor u besloot te vluchten (zie verhoorverslag CGVS, pp. 2-7). Gezien u vertelde dat u sinds meer dan een jaar een relatie had met (K.) mag van u verwacht worden dat u toch op de hoogte was van bovenstaande gegeven met betrekking tot (K.), des te meer daar u verklaarde dat jullie 's avonds altijd samenkwamen met andere homoseksuelen en dan over jullie gevoelens en jullie problemen spraken (zie verhoorverslag CGVS, pp.2-3). Verder bleek u ook van uw vriend Alex bitter weinig af te weten. Zo kende u de volledige naam van Alex niet en wist u niet hoe oud hij ongeveer was (zie verhoorverslag CGVS, pp.9-10). U kon niet zeggen of Alex gehuwd was en wist ook niets meer over

zijn familie (zie verhoorverslag CGVS, pp.9-10). U kon niet zeggen wat voor job Alex deed (zie verhoorverslag CGVS, p.10). U was niet in staat te verduidelijken hoe lang uw relatie met Alex ongeveer geduurd had (zie verhoorverslag CGVS, p.10).

Gezien uw verklaringen omtrent de beleving van uw homoseksualiteit alsook uw verklaringen met betrekking tot uw relaties weinig geloofwaardig zijn, kan bijgevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u iets meer dan een jaar geleden besloten zou hebben homoseksueel te worden en dat u als gevolg hiervan vervolgd werd in uw land van herkomst en uiteindelijk hierdoor het land ontvlucht bent.

U legde op het Commissariaat-generaal algemene informatie van internet met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Ghana voor. In deze informatie wordt u, naar u zelf verklaarde, zelf niet bij naam genoemd. Deze informatie wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar de situatie van homoseksuelen in Ghana in het algemeen hier niet ter discussie staat.

U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg en uw identiteit mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel baseert verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 tot en met 48/5; artikel 52, § 2; 57/6, tweede lid en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen, een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft aan dat het voor een moslim uit een cultuur die homoseksualiteit sterk veroordeelt niet zo eenvoudig is om open over homoseksualiteit te praten. Verzoeker is het niet gewoon om de dingen te benoemen, maar heeft jarenlang over zijn geaardheid gezwegen. Verzoeker geeft aan dat homoseksualiteit in Ghana sociaal niet aanvaard en zelfs strafrechtelijk bestraft wordt. Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande Ghana die dateert 30 september 2010.

Verzoeker verwijst naar de UNHCR inzake de bewijslast bij asielaanvragen.

Louter op basis van verzoekers verklaringen in het kader van zijn huidige asielaanvraag, dient verweerder te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast, die plaats laat voor kleine inconsistenties over niet doorslaggevende details en geen bewijs vereist die elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en dan ook een coherent en geloofwaardig asielrelaas dat niet tegenstrijdig is met algemeen gekende gegevens heeft uiteen gezet.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk

bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit en reisroute, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker aangaf Ghana te hebben verlaten omwille van zijn seksuele geaardheid. Van verzoeker, die beweert hierdoor nood te hebben aan internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn geaardheid aannemelijk kan maken. De Commissaris-generaal hecht terecht geen geloof aan de waarachtigheid en oprechtheid van verzoekers voorgehouden homoseksualiteit aangezien zijn verklaringen omtrent de beleving van zijn homoseksualiteit uiterst beperkt en weinig doorleefd zijn.

Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker over homoseksualiteit sprak als zijnde een 'groep' of 'organisatie'. Verzoeker definieert homoseksualiteit louter als iets fysieks. Verzoeker gaf aan homoseksueel te zijn geworden omdat hij gezien had dat heterokoppels altijd problemen hebben, hoewel hij aangaf op de hoogte te zijn van de problemen die homo's kennen in Ghana. Verzoeker verklaarde ondermeer: *"Als ik naar de homoseksualiteit kijk, hoe ik erin ben geraakt, ik zag altijd dat koppels ruzie hadden en bij homo-koppels zag ik dat er nooit problemen waren (...) Zo ben ik daarin beland, door de problemen tijdens een huwelijk tussen man en vrouw, daarom werd ik homoseksueel"* (administratief dossier, stuk 4, p.2), alsook: *"Mijn twee vriendinnen, als ik met hen samen was vertelden ze altijd leugens en daardoor heb ik ervoor gekozen homo te zijn. Als een man en vrouw gehuwd zijn en ze gaan uit elkaar dan komen er veel problemen van"* (*ibid.*, p.5). Op het CGVS werd aan verzoeker expliciet gevraagd of hij het als moslim niet moeilijk mee had gehad toen hij homoseksueel bleek te zijn. Verzoeker leek niet te begrijpen welke problemen hij daar dan mogelijk mee zou kunnen hebben gehad en stelde dat het enige probleem was dat zijn familie hem wilde doden omdat hij tot die 'organisatie' (homo's) behoorde (*ibid.*, p.5). Verzoeker verklaarde tevens te kunnen zien wie homoseksueel is en stelde: *"Aan de stap van iemand zie je dat. Ze dragen ook stretch broeken en strakke truitjes. Ze steken ook veel dingen in hun achterzak om hun gat dikker te maken"* (*ibid.*, p.9). Verzoekers argumentatie in zijn verzoekschrift dat het voor een moslim, afkomstig van een cultuur die homoseksualiteit sterk veroordeelt, niet eenvoudig is om hierover open te praten, is niet dienstig om zijn teloorgegangene geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden seksuele geaardheid te herstellen.

De motivering aangaande de relaties met K.D. en A. worden niet weerlegd, zodat deze, aangezien ze steun vinden in het administratief dossier, onverminderd blijven gelden.

De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de situatie van homoseksuelen in het land van herkomst toont geen persoonlijke vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Verzoeker kan immers zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maken.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.2.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS